

*! el 22M **indignem-nos**

alçar-se a temps, encara

“Lluita si pots i si no pots, batalla:
en aquesta impotència que et dirà el que pots fer”
[Blai Bonet]

Alçar-se a temps encara: el 22M indignem-nos

*Ara i aquí, venim d'uns temps on Barcelona ha esdevingut una desfiguració de si mateixa; en les acaballes d'un cicle econòmic caracteritzat pel frau i l'estafa massiva, via especulació, fal·lera financera i endeutament de les classes populars; i sota un model urbà orientat en exclusiva a assedegar la usura del món del diner i els negocis. On l'Ajuntament maltracta els que hauria de protegir i actua contra els que hauria de servir, tot bandejant les millors energies socials que proven de reconstruir la ciutat. Mentre fomenta una democràcia ciutadana restrictiva i empobridora, orientada a anul·lar la participació real i efectiva en els afers comuns; que tapa i amaga els casos de corrupció; i que governa des de la conxorxa i l'amiguisme a través d'una oligarquia político-econòmica-mediàtica al servei de propietaris, hotelers i grans superfícies. Una ciutat corrompuda des de dalt i governada des de la por. De la por als seus ciutadans. Uns ciutadans, una bona gent que, des d'amplis sectors socials, continua dient no. **Que continua dient prou amb i des de la indignació.***

Tot amb tot, a aquesta ciutat lliurada de franc al poder econòmic, li arriba una situació internacional en canvi constant i on ressonen noves melodies –de Tunísia a la plaça Tahrir, a l'altra riba de la mateixa Mediterrània– per a la llibertat col·lectiva. Els temps estan canviant. I cal seguir avançant. Dia a dia. Som en un moment on el vell no mor i el nou encara no ha nascut. I l'alternativa oficial a 30 anys de govern autoproclamat d'esquerres, n'és una altra de netament dretana. I haver d'escollir entre el dolent i el pitjor, no pot ser mai una opció raonable. És un simple joc de mans: diferents embolcalls per a un model de gestió idèntic.

En un temps en què els fraus econòmics i les estafes polítiques es mostren sense vergonya, pensem que el cal avui, el més transformador i necessari, el que ha d'esperonar la imprescindible activació popular des del municipalisme alternatiu és **CUP-Alternativa per Barcelona**. Una candidatura que aplega persones que, des de diferents sensibilitats, tradicions, lluites i moviments socials de la ciutat, creiem fermament que la política no és mera gestió de les engrunes que ens ofereix el “millor dels mons possibles”, sinó l'art de transformar la realitat per viure en el “millor dels mons somniats”.

Si: els temps estan canviant. Per aquesta raó, des de la independència i les diferents sensibilitats d'on venim, volem donar el nostre suport a CUP-Alternativa per Barcelona, una candidatura que basa el seu projecte en la sòlida confiança en la Barcelona que lluita dia a dia. Una candidatura que espera que la gent cregui en ella, perquè ella creu en la gent. Una Candidatura d'Unitat Popular que no suplantará pas la gent, que no farà política a sou dels manaires, sinó que té com a objectiu prioritari ser l'amplificador dels sense veu. Ser la politja de transmissió de les lluites autoorganitzades que nodreixen Barcelona i que la fan possible i real.

Els temps estan canviant. Si. I el llenguatge del futur ja es comença a escriure arreu del món i arran de les ciutats. Noves pràctiques i models recollits amb precisió en els continguts del programa municipal de CUP-Alternativa per Barcelona: **radicalització democràtica, model urbà comunitari, model socioeconòmic just i cooperatiu, empoderament i autorganització als barris, ecologia urbana i sostenibilitats solidàries, enxarxament amb els Països Catalans per construir autodeterminacions i autoorganitzacions quotidianes que mai no han deixat d'existir a la ciutat.** Del Forat de la Vergonya a qualsevol lluita veïnal; de la recent consulta popular del '10-A' sobre la independència que va ridiculitzar el referèndum institucional de la Diagonal passant per la silenciada lluita, porta a porta, contra els desnonaments; fins a la denúncia de la corrupció a Ciutat Vella, les massives mobilitzacions antibel·licistes, la lluita contra la xenofòbia, o els impagables esforços socials que han dut els saquejadors del Palau a la banqueta dels acusats, encara que Fèlix "Bitllet" continuï al carrer demostrant la incívica impunitat del poder. Dones i homes de Cup-Alternativa per Barcelona que volen representar la ciutat viva, la que té capacitat d'indignar-se i revoltar-se. I que el proper 22- M pot disposar, amb elles i ells, d'un altre mitjà per expressar una INDIGNACIÓ compartida.

Si un altre món és possible, també ho és una altra Barcelona

Les CUP: una emergent realitat que s'ha estès fèrtilment a les comarques i que, en un curt termini de temps, ja ha demostrat la seva potencialitat transformadora i emancipadora, la fortalesa d'un genuí municipalisme alternatiu i tot el repertori de possibilitats per construir viles i ciutats habitables, justes, sostenibles, solidàries. Experiències que han esdevingut el primer dic de contenció del neoliberalisme que ens assetja, contrapès i contrapoder per esbotzar cada tupinada dels qui ens pretenen submisos, simples espectadors amb el cap cot que només poden aplaudir una pèssima funció. Que aquestes primeres llavors, barri a barri, de les CUP arrelin a Barcelona només ho podem considerar com una immillorable notícia per a la ciutat, com un símptoma més de la recuperació del dinamisme dels moviments socials i com el retorn a l'esfera pública de la veu de les classes populars.

No creiem pas en la fatalitat del destí ni en la despolitització de la crisi: fer-la passar per inevitable, vendre-la com a irreversible, és la més vella i suada de les estratègies del poder. A Barcelona, hi sobreviuen, avui, 300.000 persones en situació de pobresa, dins un escenari de creixents exclusions socials, mentre els bancs no han parat de guanyar des de la crisi: 66.111 milions d'euros des de 2007. Però, abans i després del 22-M, la disputa per les condicions de vida restarà oberta; estarà ben clar que la lluita és cada dia i seguiran ben obertes totes les possibilitats d'assolir les màximes quotes de justícia social i llibertat. De nosaltres depèn: el més important no és el que faci una minoria poderosa, sinó què fem o deixem fer la majoria. Per això, neix CUP-Alternativa per Barcelona. Una mala notícia per a ells, una bona notícia per a totes i tots nosaltres: un pas endavant per obrir un nou cicle sociopolític a la ciutat. Aquesta, creiem, és la tasca i la màxima aportació de la proposta que defineix i caracteritza CUP-Alternativa per Barcelona. Perquè, com diria Joan Fuster, allò que no fem nosaltres, serà fet contra nosaltres.

Si. Els temps estan canviant. Perquè venim de lluny i anem més lluny encara. Perquè entre tots i totes, ho farem tot. Com ha estat sempre a Barcelona. Per reafirmar que aquesta ciutat, bregada en totes les lluites i filla de totes les derrotes, sempre va saber alçar-se a temps. Tossudament. Al bell mig del 2011, cantonada esperança del segle XXI, encara som a temps d'alçar-nos un cop més. A temps. Sabent, com diria el poeta, que el que importa no és pas arribar sols ni els primers, sinó plegats i a temps.

El 22-M, indignem-nos. Per revolucionar Barcelona.

***! el 22M indignem-nos**
alçar-se a temps, encara

Julià de Jòdar, escriptor

Txell Bragulat, militant internacionalista i activista contra la guerra

David Fernández, periodista

Fidel Lora, exdiputat del PCC al Parlament de Catalunya

Roser Veciana, exregidora d'Els Verds a l'Ajuntament de Barcelona

Josep Maria Navarro, empresari de l'economia social i solidària

Jonatan Ivorra, Jona, activista del moviment antiespeculació